

Cercubeulă.

Toia beletristică este și data și urmă.
mană Toia.

De la Poi 25. Decembrie.

1862.

Din terenul său ne cărturăm fructele de care vom avea
notă } lînsă la patronele. Căci lîsa să treacă temporul nefă-
tosindulă, va evadă, că patronele vor să se lipsească.

Unele Sfările ruinate.

(urmărește)

*E*duca a dorută a Lăzilor, timpul e frumos, cum nu
mai poate să intre în spatele unei ucișări de vîrsta vîrstă. Frasinii și
mihai cu mare dor să fie la tineretă fluvialui, desfășându-se în na-
tura sa placută. - Căci vede o societate mestecată sunându-se în vî-
ntul său și voiosu să se slabodă pe lîna undă a fluviului; colo alta so-
cietate preambrându-se pe frumosul alcătuire a tineretăi. Toate sunt
în curs. Natură astăzi îl are în rîndul de nădejdeală sau somnă,
în rîndul doră serbarei sorbătură odată, unia a revierii naturii, altă
în amintire a invierii recumparătorului nostru.

Înțelege să ne uităm și noi în preajura, ca mi se pare că aici vom
începe să înțelegem și noi. Si întră adeveru, ca mai mare parte de n-
ice să vîdă ceva deosebită. Cale vedem pe Constantinei desfricarea se-
de rovinătoare să aibă loc și vîntul să vîne cu trei temei, care pen-
tru ca să atingă locuințele cu întemeierea noastră, nu le voru să aran-
gă, să le aducă său vîntul său vîsătore, nu o cintăruie ruinele și să le dăruiască dis-
prezintă. Tînăta în tîndăru... și în plină de amărăție prîvîndu-le facie
înțelegere.

În rîndul său, și, și rețea, și răsărită și pe Alessandru și să-i ascu-
tamă în obicei.

Flăcău e temporul acela tuturor lui Ionușor, dar și nu acela
se lie mici plăcute nimeni să le zice, că nu vîdori a conversa cu Dă.

De prea deosebi să te fie Elule mări placută? - Eu cugetu că Drulă
Constantin Burnuțiu e mai fericită în jurul atonu trei fericii jin-
noase, decâtă Dă tînăta minc.

- Între ~~devaru~~ Domnisoră pe Constantinul îl se-
duse în o voia neîndatorită, daru totuși nu credin se lie
în momentul acesta mai indeschisul cu vîntea nă, de
cătu mire.

- Nu-mi place curiozitate linguritoare - Dîse Aspasie; -
primăvara Alessandru său părăsita totuș voia de a con-
tinuă mai departe discursul. El așea în tacere sau pre-
umbătă cîteva minute, în ce Aspasie lăudă nou închi-
dupea degetu, aici începutu a se juca cu elu, și astia elu săz-
na josu. Alessandru întă se aplăca se-lu eș susu, și apoi
discu cîteva Aspasie:

- Acumu Domnisoră, inclusu acesta fîra resucipararea
nu tu îu voi trăda.

- Resuciparare - dîse Aspasie cu o dințiune desprețuitoare
numită; ci lăudă-lu exi moartea mea suau, curioză
asă aduce să simo ca se mi lu dai nașo.

- De nu îu voi resucipara - dîse tinerul glumind - asă via
renomă la mine.

- Dîse - responză ea - remădar la Dta. - și eu o contă,
tură desprețuitoare îl lăsa pe Alessandru a colă, duându-ex
la noticialele unde era Constantin.

În diuva următoare au capătăt Aspasie o epistolă cu
următorul reprimou:

Între Domnisoră ! Eu manu lăută orba cîledială,
te glumi, cu Dom.ta, pentru care manu și capătătu cu-
menită recopiată; ca nu numai fuscii ecobătu de la priore
placută fetiță ex D.tale, ci și diversu manu măhouită în i-
unia mea. Aici îi trimițu clara închilu consatorului a tutu-
roare nelericin, impresuna cu o declaracione, care, cum cu timore
a plecase, ană reputandu contrasta ofitelor inimi mele și de-
lormidu sinceru, ca eu te iubescu. Te iubescu orică cum numai
pot iubi. Nu este asă felică de sacrificiu, care nu lăsi face per-
Dta. Te iubescu, și amintea mea, cu focu nestansibilu arde,
de nu se va nutri, va răstăciu anima mea, s'utunci rea-
zimă ruinata - maintea Totupetentului - acela va fi recupera-
tură, care uru fi putut nutrificulu acestor, dar n'au vrălu-
că - și aceea Dta exi etrasie

Alessandru Codimulă.

Încheie domnitorul Aspasie epistolă aceasta cum începutu a cetei cu
desprețuitoare sentimentalele curiozite a lui Alessandru,
cu căciu multă au lăudat acea sprijne rotire tuturor
repräsentatoru, adiugandu, ană și opere vacanțele să ale-

celă deprecatore.

Audindu acelaș sunet sau suprasu sun tabă și eau scrisu anca următoare scriură:

Dominisiora! Mi gele De Domina tă ca astă de tare lecție, cu fundatul în cunoștință omenească. - Pe care Dumnezeu să te ferescă mi gele dăru multe blâstănu; și anca de aru buni temple - decurie Domnului te ferescă și Domnia tă ai făcă în periclu, atunci mai nile acelaș dăru grăbi mai tare și aduce ajutoriu. -

Alexandru Călinotă.

IV.

Doi ani treure său cîntărările celi mui susu disc. Si de atunci eau făcutu mari strămutări. Tenerii caru curu consultă pe campul omului, acumu si redeme, ca pe barbati a conlucra la bunul celu de comună. - Constantiu deputatul esanerul de Advocatura sau trăsăru în bucurie s'ale, unde petrecă a viață desfășată în gîrful dulcei vălumuri, - alentându-i totu conlucrarea spre fericeea iobagilor săi. Aceste nu sunu niciun state mici de iubigulu să au un arieu Alessandru care devină membru ccamerata de Advocatura, lori adusă de aducere în vîlă vale, prin care eau deschisă apoi rabe la unu victoriu bunou. - Doi ani avia concurindu mai de multeori, vor aduceri deosebite cîtele pevenite în scoli, și cană și ulei, multe nume. Alături atunci Alessandru totușine se învățării număru su gres. În puțea aduce Constanță și la moașă mai bună! -

(va urma)

Justinu Popoviciu.

Amorulu crudu.

1.
Iude zamea maicuță
Spunemni ce miu mie
Mai băi suprînă lacramedii
Claudia Dicu miu die.

2.
Cehic' mi ardu în mare focu
Animă mi suprîna
Capu mi insearcinău
Dăru sunosau pe nime.

3.
Ba de ore cine, pe
Aflu' tă

De curia la mine totu-
sangeli mi răce.

4.
Băhiu mei nu am înălțat
Si multe am visat
Căflori me verbișescu
Păierea mea lasată.

5.
Ah! Domne paternice.

Ore ce mi poște și?
Spune' mi dulce maica.

Ne avie foacă.

1.
O scoci cu flăcăra ne stinsu
C reptile meu acum incinsu,
De amonului nmine
E au atiliata forte bine.

2.
Nu te poti supri me arde
Ta te stingu, jos pe turba verde
Ne culu, boala de recesce,
Indecidere ca ele totu cresc.

3.
Tura soba seriu ochii redini,
Ei su primindu Domnului din
Plan rive mare Rio n'cote,
Ca mi stinge foacă ce me arde.

4.
Pimulu veni si me tipai
In elu; de totu totu nu se spune;
Ieum strigai ca nici nu stare
A lu stinge nici marea mare.

5.
Dintasior dore sa spui e,
Da nu siedeu totu pîns in cura,
Ca n' am foacă Tartarului,
Ti am foacă amonului.

6.
Ei foacă meu ce m'au o bîndu
De monstre multe nu poti spune,
Te că în locutie de la tîrgu,
Ca foacă meu tu nu vîd.

Scris de Mihai.

Arad 10. Octombrie 1858.

Domnule Redactor!

Într-un felic partințor cu societate Domnitorul vostru, prieten domnare. Si a "Cercubului" întâmnări pe confratii mei a de pe, cumva cîtu de multi la acastă foio, inse în mulțe locuri nu mai succedatu, dinu criva ca e unu generu cu numele Piscat, care
nu este pe unu - cum ascunse' lui - ai a-lăsa dela prenumirea. - Căci
nu buna idee deține acestu bravu generu, căruia me a scria, căruia pe
care speră elu. Piscata dore, unde e au nascutu, nu se spie, deșertul că
nu e aici; își conchide a pututu să omu forte liberata, dore, doare in
lăză lui acuma sau căci din cau, prin peru cii roșii care intră
în gheță. - El acuma servanulu de elu, - în atela cu semiputu căci
la cîmătă pîna sîrba invatic pe cîsa ordure, folosi în alia di di
mărturie nu sei nimica din el; are inse a deprinde forte frumosca D. P.
ștefan, adica: și elu e unul dintre cei mai felici membri a societății
obșteana, perfectiorindu-și cîmpul său în minunatele ascunsuri
a foacăi în carti de a ferbil. - Elia generu căndu ar avea mulți na
cîndu!!!

Făptiliciu*)

*) Elu mulțumește pentru încredințare, și ne rogăm ca ei mai de parte-pe
menindane se respondind - să bine roesci a me face cunoști și nu altu
sau și bravi - era D. Placofa și recomandam ca nu se culce și se dormă
multă, multă... și poie ea după ^{aceea} să fie nivă ca unu moșie magistru
a societății obșteane.

Red...

Pastorice Popoviciu.

D. I. L. S. D.